

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 5. Est-ne peccatum omittere aut mutare aliquam ex ceremoniis ab Ecclesia præscriptis in Sacramentorum administratione?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

De Sacramentis. Cap. VI. 35

Ex quibus concludi potest, idem dicendum esse de reliquis Sacramentis; quia ex Tridentino, quamvis major adhibenda sit præparatio ad recipiendam Eucharistiam quam ad alia Sacra menta, necessarius tamen semper est status gratiæ, pro administrandis omnibus Sacramentis; ac proinde necessariæ sunt omnes dispositiones, quas requirit Concilium, ut habeatur certitudo moralis, quod quis non sit in statu peccati mortalis; proindeque tenetur quis confiteri habitâ Confessoris copiâ, si se nov erit esse in peccato mortali, cum Concilium judicaverit hanc dispositionem requiri ad habendam illam certitudinem moralem.

Secundò, quia nunquam potest esse vera contritio, quando quis se peccati mortalis reum agnoscens negligit confiteri, habitâ copiâ Confessoris: nam ut vera sit contritio, debet continere firmum propositum confitendi quam primum, nec confessionem proinde negligere, quando ejus facienda habet facultatem; atqui constat in casu proposito, eum qui solo contritionis actu contentus est prius quam Sacramentum administret, non habere hoc firmum propositum confitendi quam primum, cum id non curet, licet id possit com modè facere ut supponimus; certum igitur est, ejus contritionem non esse veram.

Quæst. 5. Est-ne peccatum omittere aut mutare aliquam ex ceremoniis ab Ecclesia præscriptis in Sacmentorum administratione?

Resp. Utique peccatum est, ut expressè definit Concilium Tridentinum his verbis: *Si quis dixerit, receptos & approbatos Ecclesie Catholice ritus in solemni Sacmentorum administratione adhiberi consuetos, aut communi, aut sine peccato à Ministris pro libito*

B 7

36 TRACTATUS I.

omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiæ Pastorem mutari posse, anathema sit.

Quæst. 6. Est-ne necessarium ad validitatem Sacramentorum, ut is qui ea confert, sit Minister ad id specialiter deputatus?

Resp. Est absolutè necessarium; ait enim Catechismus Concilii Tridentini: Non minus enim Ministrorum Officio, quam materiâ & formâ ad Sacraenta conficienda opus esse, perpetuâ sanctorum Patrum traditione confirmatum est.

Conc. Trid. 7. Can. 10. De Sacr. in genere. *Et Concilium Tridentinum ait: Si quis diffidet Christianos omnes in verbo & omnibus Sacramentis administrandis, habere potestatem, anathema sit.*

Et ratio est, quia cùm Sacraenta non operantur nisi virtute supernaturali, non possunt validè administrari nisi serventur omnia, quæ à Jesu-Christo in eorum institutione præscripta sunt. Unde necessarium est ut is qui illa administrat, receperit ab eo hanc potestatem, & ad id fuerit specialiter deputatus. Videbimus autem agendo de Sacramentis in particuliari, quinam sint Ministri à Deo destinati ad ea conferenda.

Quæst. 7. Quænam sunt aliæ dispositiones requisitæ in Ministro Sacramentorum?

Resp. Præter intentionem quam habere debet faciendi quod facit Ecclesia, administrare ea debet maxima cum devotione interna & externa, ac proinde, ut ait Divus Carolus: Sacramentum aliquod cùm ministrat ut id magna cum religione præstet, singula verba, que ad illius formam rationemque pertinent, omni animi attentione & pietate distinctè pronuntiabit, & clara item voce, ut ab illis assintur quibus ministratur. Sacras item precas-

*D. Carol. aet.
P. 4. De Sa-
ceram. adminis-
tratione,*